

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 11 marca 2021 r.

DIH-3.707.13.2021.AB

DECYZJA DIH-III /11/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 stycznia 2021 r. (sygnatura akt D/KO.UH.8361.99.2020), na mocy której na przedsiębiorcę Bartłomieja Walkowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „EX-WAL” w Koninie, nałożono karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje ww. decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W dniach 10 – 16 listopada 2020 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w placówce (...), należącej do przedsiębiorcy (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...), zwanego dalej „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”.

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli, sygn. D/KO.UH.8360.69.2020 z 13 października 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego prawidłowość oznakowania kosmetyków. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 14 października 2020 r.

W ramach postępowania kontrolnego inspektorzy sprawdzali prawidłowość oznakowania kosmetyków znajdujących się w ofercie przedsiębiorcy, m.in. w oparciu o przepisy:

- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych” lub „rozporządzeniem 1223/2009”,
- ustawy z dnia 4 października 2018 r. o produktach kosmetycznych (Dz.U. z 2018 r. poz. 2227), dalej: „ustawą o produktach kosmetycznych”.

W toku kontroli sprawdzono m.in. prawidłowość oznakowania 4 partii produktów kosmetycznych – lakierów do paznokci. Zakwestionowano oznakowanie wszystkich ocenianych produktów, o łącznej wartości 692,81 zł, tj.:

- 1) lakier do paznokci „Jaśmin”, mix kolorów, poj. 5 ml, wielkość partii 360 sztuk. Osoba odpowiedzialna i jednocześnie dystrybutor: PHU „EX - WAL”, ul. Wodna 8a, 62 – 500 Konin; produkt zakupiony na podstawie faktury VAT nr 0017/06/MS/2020 z dnia 25.06.2020 r. od: „Lemax” Export – Import Tomasz Lenart „w spadku”, ul. Czerniakowska 40/121, 00-714 Warszawa,
- 2) lakier do paznokci Pierre René NO 286 lemon, 11 ml, wielkość partii 4 sztuki. Osoba odpowiedzialna: Pierre René Sp. z o.o., ul. Ogrodowa 7, 76 – 270 Ustka; produkt zakupiony na podstawie faktury VAT nr 4960/17/FA z dnia 31.05.2017 r. od Pierre René Sp. z o.o., ul. Ogrodowa 7, 76 – 270 Ustka,
- 3) lakier do paznokci Miyo NO 11 Sunny, poj. 8 ml, wielkość partii 4 sztuki. Osoba odpowiedzialna: Pierre René Sp. z o.o., ul. Ogrodowa 7, 76 – 270 Ustka; produkt zakupiony na podstawie faktury VAT nr 2656/18/FA z dnia 5.04.2018 r. od Pierre Rene Sp. z o.o., ul. Ogrodowa 7, 76 – 270 Ustka,
- 4) lakier do paznokci z brokatem Constance Carroll NO 019, wielkość partii 15 sztuk. Osoba odpowiedzialna: Constance Carroll, ul. Energetyków 48, 42 – 280 Częstochowa; produkt zakupiony na podstawie faktury VAT nr 483/11/2019 z dnia 29.11.2019 r. od: P.H. „Oskar” Kazimierz Kuta, ul. Kaliska 84, 63 – 460 Nowe Skalmierzyce,

z uwagi na brak informacji o wykazie składników, wbrew wymaganiom art. 19 ust. 1 lit. g rozporządzenia 1223/2009, co stanowi naruszenie obowiązków dystrybutora określonych w art. 6 ust. 1 i 2 rozporządzenia 1223/2009.

Ponadto w odniesieniu do produktu kosmetycznego - lakier do paznokci „Jaśmin”, mix kolorów, poj. 5 ml, wielkość partii 360 sztuk, o wartości 540 złotych, stwierdzono także nieprawidłowość, polegającą na braku oznakowania datą minimalnej trwałości, wbrew wymaganiom art. 19 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1223/2009.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 16 listopada 2020 r. (nr akt kontroli: D/KO.UH.8361.99.2020).

Przedsiębiorca w oświadczeniu z 16 listopada 2020 r. zobowiązał się do wstrzymania sprzedaży kwestionowanych lakierów do paznokci do momentu prawidłowego oznakowania. Zawiadomieniem D/KO.UH.8361.99.2020 z 14 grudnia 2020 r. organ pierwszej instancji

poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu wobec niego postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej określonej w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych. Jednocześnie pouczył stronę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa - o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 12 stycznia 2021 r. Wielkopolski WIIH wydał decyzję (sygn. D/KO.UH.8361.99.2020), na mocy której na przedsiębiorcę (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...), nałożono karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z art. 19 ust. 1 lit. c i g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.), Decyzja została odebrana 14 stycznia 2021 r.

W dniu 10 lutego 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym Przedsiębiorca wnosi o:

- 1) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od nałożenia kary wskazanej w zaskarżonej decyzji, ewentualnie
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i ponowne rozpoznanie sprawy pod względem odstąpienia od zastosowania kary wskazanej w zaskarżonej decyzji lub obniżenie wymierzonej kary, lub zastosowanie wobec przedsiębiorcy upomnienia.

Pismem z dnia 17 lutego 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu odwoławczym i pouczył o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. a, c, d, e oraz g rozporządzenia 1223/2009 bez uszczerbku dla innych przepisów niniejszego artykułu, na rynku udostępniane są wyłącznie produkty kosmetyczne, na których pojemnikach i opakowaniach zewnętrznych znajdują się następujące, nieusuwalne, łatwe do odczytania i widoczne informacje:

- imię i nazwisko lub zarejestrowana firma oraz adres osoby odpowiedzialnej. Informacja ta może być skrócona, jeśli skrót umożliwia identyfikację tej osoby i jej adresu. Jeżeli podanych jest kilka adresów, adres, pod którym osoba odpowiedzialna udostępnia dokumentację produktu, jest wyróżniony. W przypadku importowanych produktów kosmetycznych podaje się nazwę kraju pochodzenia (19 ust. 1 lit. a);

- data, do której dany produkt kosmetyczny, przechowywany w odpowiednich warunkach, zachowuje w pełni swoje pierwotne właściwości, a w szczególności pozostaje zgodny z art. 3 („data minimalnej trwałości”). Data lub szczegółowe informacje o jej umiejscowieniu na opakowaniu poprzedza symbol określony w załączniku VII pkt 3 lub zwrot: „najlepiej zużyć przed końcem”. Data minimalnej trwałości jest wskazana w sposób jednoznaczny i zawiera miesiąc i rok albo dzień, miesiąc i rok, w tej kolejności. Jeżeli jest to konieczne, informację uzupełnia się o wskazanie warunków, które muszą być spełnione w celu zagwarantowania określonej trwałości;

Wskazanie daty minimalnej trwałości nie jest obowiązkowe w przypadku produktów kosmetycznych o minimalnej trwałości dłuższej niż 30 miesięcy. Produkty takie zawierają informację o okresie, w jakim po otwarciu pojemnika, produkt jest bezpieczny i może być stosowany bez szkody dla konsumenta. Informacja ta powinna zawierać - z wyjątkiem przypadków, gdy pojęcie trwałości po otwarciu nie ma zastosowania - symbol określony w załączniku VII pkt 2 oraz wspomniany okres (w miesiącach lub latach) (19 ust. 1 lit. c);

- szczególne środki ostrożności, których należy przestrzegać podczas stosowania, a co najmniej te wymienione w załącznikach III-VI oraz wszelkie inne informacje dotyczące środków ostrożności wymaganych dla produktów kosmetycznych do stosowania profesjonalnego (19 ust. 1 lit. d);
- numer partii produktu lub oznaczenia pozwalające na identyfikację produktu kosmetycznego. Jeżeli jest to niemożliwe ze względów praktycznych, uwarunkowanych małymi rozmiarami produktu kosmetycznego, informacja ta może być umieszczona tylko na opakowaniu zewnętrznym (19 ust. 1 lit. e);
- wykaz składników. Informacje te mogą być podane tylko na opakowaniu zewnętrznym. Wykaz poprzedzony jest określeniem „ingredients” (19 ust. 1 lit. g).

Obowiązujące przepisy rozporządzenia 1223/2009 przewidują w art. 19 ust. 5, iż każdy produkt kosmetyczny musi zawierać informacje dla konsumentów, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b), c), d) i f oraz w ust. 2, 3, 4, w języku państwa członkowskiego, w którym dany produkt jest udostępniany użytkownikowi końcowemu.

Przepisy rozporządzenia 1223/2009 w art. 6 wskazują, że dystrybutorzy w ramach swojej działalności podczas udostępniania produktu kosmetycznego na rynku działają z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów. Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia 1223/2009, przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy:

- podane są informacje dotyczące oznakowania określone w art. 19 ust. 1 lit. a), e) i g) oraz w art. 19 ust. 3 i 4;
- spełnione są wymogi językowe określone w art. 19 ust. 5;
- nie upłynęła data minimalnej trwałości, o ile ma ona zastosowanie na mocy art. 19 ust. 1 (lit. c).

Ponadto zgodnie art. 6 ust. 3, jeżeli dystrybutorzy uznają lub mają powody sądzić, że:

- dany produkt kosmetyczny nie jest zgodny z wymogami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu, nie udostępniają produktu na rynku, dopóki nie zostanie on dostosowany do obowiązujących wymogów;
- produkt kosmetyczny, który udostępnili na rynku, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem, zapewniają przyjęcie środków naprawczych niezbędnych do dostosowania tego produktu, wycofania go z rynku lub wycofania od użytkowników końcowych, w razie potrzeby.

W myśl art. 2 ust. 1 lit. e i g ww. rozporządzenia „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt kosmetyczny na rynku Wspólnoty, natomiast „udostępnianie na rynku” oznacza każde odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie produktu kosmetycznego na rynek Wspólnoty do celów dystrybucji, konsumpcji lub stosowania, w ramach działalności handlowej.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, kto wprowadza do obrotu lub udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania, o których mowa w art. 19 ust. 1-3, 5 i 6 rozporządzenia nr 1223/2009, podlega karze pieniężnej w wysokości do 70 000 zł.

Przepis art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o produktach kosmetycznych nakazuje zatem wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej nałożyć karę pieniężną na podmiot, który udostępnia na rynku produkt kosmetyczny bez spełnienia wymogów w zakresie oznakowania o którym mowa powyżej, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości były wyeliminowane.

W złożonym odwołaniu strona postępowania nie kwestionuje ustaleń kontroli w zakresie niewłaściwego oznakowania wyrobów, a jedynie wskazuje, że działalność prowadzi od 1996 r. i do tej pory żadne kontrole nie wykazywały nieprawidłowości. Jednocześnie wskazuje, że w wyniku tej kontroli została zakwestionowana niewielka ilość wyrobów, podczas gdy w ofercie jest ponad 5 000 takich produktów, jak lakiery do paznokci oraz dużo różnych innych produktów oferowanych przez przedsiębiorcę. Strona w odwołaniu stwierdza, że wskazany w skarżonej decyzji stan jest incydentalny, o znikomym naruszeniu i jako taki kwalifikuje się do odstąpienia od ukarania. Przedsiębiorca wskazuje dodatkowo na podjęte działania mające na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości, polegające na natychmiastowym wycofaniu ze sprzedaży wyrobów niewłaściwie oznakowanych.

Prezes UOKiK po analizie akt sprawy stwierdza, że z protokołu kontroli jednoznacznie wynika, że doszło do naruszenia prawa, polegającego na udostępnianiu na rynku 4 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z wymaganiami art. 19 rozporządzenia 1223/2009. W związku z powyższymi ustaleniami Wielkopolski WIIH nałożył na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych, na przedsiębiorcę (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...), karę pieniężną w wysokości 3 000 zł (słownie: trzy

tysiące złotych) z tytułu udostępniania na rynku 4 partii produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009. Należy tutaj dodać, że na 4 zbadane produkty kosmetyczne, zakwestionowano wszystkie 4 sprawdzane wyroby tj. 100 proc. poddanych ocenie wyrobów.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o produktach kosmetycznych, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami, o których mowa w art. 19 rozporządzenia 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, podobnie jak organ pierwszej instancji wskazuje, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ww. rozporządzeniu, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta oraz osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi. Dlatego też przepisy rozporządzenia w sposób bardzo szczegółowy określiły obowiązki nakładane na przedsiębiorców, którzy nie tylko produkują, ale też udostępniają konsumentom produkty kosmetyczne. Jak wynika z wyjaśnień zawartych w motywie 46 rozporządzenia 1223/2009, niezbędna jest przejrzystość w zakresie składników stosowanych w produktach kosmetycznych. Przejrzystość ta powinna zostać osiągnięta poprzez podanie na opakowaniu składników stosowanych w danym produkcie kosmetycznym. Jeżeli ze względów praktycznych niemożliwe jest podanie składników na opakowaniu, takie informacje powinny zostać załączone w taki sposób, aby konsument miał do nich dostęp. Umieszczenie ww. informacji jest również niezwykle istotne i pomocna w przypadku osób ze skórą wrażliwą, alergią czy małych dzieci. W toku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że żaden z poddanych ocenie wyrobów kosmetycznych nie posiadał informacji o zawartych składnikach, podanych na wyrobie czy w jakiegokolwiek innej formie.

Ponadto Prezes UOKiK, podziela wyjaśnienia Wielkopolskiego WIIH, który wskazał w decyzji, że istotne jest, aby konsument znał datę minimalnej trwałości, tj. termin, w którym najlepiej jest produkt zużyć, dlatego też, powinni oni być poinformowani o terminie, do którego dany produkt zachowuje swoją pierwotną funkcję i pozostaje bezpieczny. Gdy okres minimalnej trwałości przekracza 30 miesięcy, konsumenci powinni być poinformowani o okresie po otwarciu, w którym produkt kosmetyczny może być stosowany bez szkody dla konsumentów. W niniejszej sprawie inspektorzy zakwestionowali partię lakierów Jaśmin liczącą 360 szt., która nie była oznakowana datą minimalnej trwałości. Kontrolowany w niniejszym przypadku był zarówno dystrybutorem jak i osobą odpowiedzialną, która umieszcza swoje dane na opakowaniu kosmetyku.

Wielkopolski WIIH wymierzając przedsiębiorcy karę właściwie wziął pod uwagę przesłanki wymienione w art. 189 lit. d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.), dalej: „Kpa. Organ pierwszej instancji właściwie wskazał, że w przypadku produktów kosmetycznych brak danych dotyczących wykazu składników czy daty minimalnej trwałości mogą przyczynić się do powstania zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów. Prawdłowo również Wielkopolski WIIH wskazał, że obowiązkiem dystrybutorów jest działanie z należytą starannością w odniesieniu do obowiązujących wymogów, w związku z czym przed udostępnieniem produktu kosmetycznego na rynku konieczne jest sprawdzenie opakowania i zweryfikowanie, czy na etykietach znajdują się wymagane informacje. Kontrolowany jako profesjonalista ma obowiązek znajomości i stosowania powszechnie obowiązującego prawa w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Należy również w tym miejscu dodać, że kontrolowany przedsiębiorca w przypadku kwestionowanego lakieru do paznokci „Jaśmin” (wielkość partii: 360 szt.), zakwestionowanego zarówno z uwagi na brak wykazu składników, jak i daty minimalnej trwałości był zarówno dystrybutorem jak i osobą odpowiedzialną, która powinna przepisy dotyczące oznakowania produktów kosmetycznych dobrze znać. Pozytywnie natomiast na wymiar kary wpłynęło, że przedsiębiorca nie miał wcześniej stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących produktów kosmetycznych. Nie można również pominąć podjęcia przez przedsiębiorcę dobrowolnych działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości.

Organ drugiej instancji wskazuje, że przepisy ustawy o produktach kosmetycznych stanowią, iż wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada, za brak właściwego oznakowania karę pieniężną w wysokości do 70 000 zł. Wymierzając sankcję w tym zakresie posługuje się przy tym swobodnym uznaniem w granicach określonych prawem kryteriów oraz wysokością. Wielkopolski WIIH, po dokonaniu oceny stwierdzonych nieprawidłowości ustalił wysokość kary pieniężnej w dolnej granicy przewidzianej prawem. Biorąc więc pod uwagę maksymalny zakres sankcji, jaką mógł zastosować Wielkopolski WIIH, kara w wysokości 3 000 zł jest, w ocenie Prezesa UOKiK, odpowiednią i zastosowaną prawidłowo, z uwzględnieniem wszystkich ustawowych kryteriów nałożenia sankcji. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do anulowania czy obniżenia kary. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 3 000 zł (tj. prawie 4,3 % maksymalnej wysokości) jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną realizującą zasady skutecznej, proporcjonalnej i odstraszającej kary.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, organ drugiej instancji nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f Kpa. W ocenie Prezesa UOKiK, nie można mówić w tym przypadku o znikomej wadze naruszenia, z uwagi na całkowity brak wykazu składników, w przypadku wszystkich ocenianych wyrobów, czy daty minimalnej trwałości w jednym przypadku, które są niezwykle istotne z punktu widzenia konsumenta. W przedmiotowej sprawie nie było oznakowania wymaganego przepisami rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia. Strona bowiem, jak wskazała w e-mailu z 26 listopada 2020 r. oraz odwołaniu, podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 6 ust. 1 – 3, polegających na sprawdzeniu czy produkty kosmetyczne, które przedsiębiorca zamierza udostępnić na rynku, posiadają wszystkie informacje wymagane przepisami prawa unijnego, o których mowa w art. 19 rozporządzenia 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych i udostępniała na rynku cztery partie produktów kosmetycznych niewłaściwie oznakowanych. Dodatkowo należy tutaj podkreślić również, że przedsiębiorca pomimo odebrania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli w dniu 14 października 2020 r. (tj. 27 dni przed rozpoczęciem kontroli) nie podjął działań mających na celu wyeliminowanie nieprawidłowo oznakowanych kosmetyków. Organ drugiej instancji stwierdza również, że fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 36 ust. 1 ustawy o produktach kosmetycznych.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej, obniżenia wymierzonej kary, lub zastosowanie wobec przedsiębiorcy upomnienia.

Jednocześnie odnosząc się do wskazanej w odwołaniu słabej sytuacji finansowej związanej z pandemią wirusa COVID-19, Prezes UOKiK informuje, że zgodnie z art. 189k Kpa § 1

organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną tj. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: (...), karę pieniężną w wysokości 3 000 zł, (słownie: trzy tysiące złotych), z tytułu udostępniania na rynku produktów kosmetycznych oznakowanych niezgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącym produktów kosmetycznych (Dz. Urz. UE L Nr 342, str. 59 ze zm.). Tym samym, decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 stycznia 2021 r. (sygnatura akt D/KO.UH.8361.99.2020), powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)